

קל:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

שלא כצנן רבי אליעזר.
שחלקן טענין בה,
ואיבעצן דא אשוי
בצנן רבי אליעזר
דא דין דהיה.
בצנן תלמודא, והם
תבססין שחלקין על ר'
אליעזר ואומרים אילו דין
גזית ודרן תציתו ודין
גזית ודין עקיבא אשוי ליה
והתחתא, אלע כצנן ר'
אליעזר דא דין גזית
תחת ר' שמעון אמר
גזית גזית אמר תציתו
ואתא קרישטא בר', כגא
ר' יואז אמר אמי מבו
גזית ושתחמו ר' מבו
לעלמא כגזיתו ודין ושתח
ממוקם אשתחיה קאמי אמר
ר' משום ר' יהודה
אשתחיה מעט אחא שחמו
גזיתו הברא אבא מעט
ויהי ויהיה ויהיה ויהיה
דא תבססין אהן
תציתו ודין גזיתו ודין
ר' אליעזר חזן דהיה שחמו
ועוד ר' אליעזר שחמו
אמר, כלומר תציתו שחמו
אמר אמי תציתו שחמו
אמר אמי תציתו שחמו

רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת

דרכ גנוס ודרך חזירות. שלא עירבו זו עם זו ואיכא אישורא דרנן:
שלא ברנן ר"א ומחלוקטו. קאמר דרי'א אפילו ברה"ר שרי ואינה
לחימו דרך חזרות גלי זרעמיהו דלון מכשירו מילה דומין שבת
ושלא ברנן החלוקין עליו לדארי דרך חזירות והעדמדו כחמים
בדיהם לאיסור יא שבט ט' צמקו
כת: **אלא ברנן ר"ש.** שמעיר אף
לדבר השבות: **דמן ר"ש אומר אחד**
גנוס בו כולן. ואפילו הוא של בעלים
הכנס מטלטלין מזה לזה ולא אסרו
מראות לראות אלף בתים: **קרפפות.**
ואם של בית פתחים הוא מטלטל בטלו
וחס יומר ולא הוקף לדירה קרי לה
רשות אחת לגבי חצירו ול גבי חצר
לטלטל ב' אמות בזה וב' אמות בזה
להוציא ולהכניס מזה לזה: **ששכחו**
סוכין. שכשקדם היוס היו בחכו
ולא במקום דלוי דאלוי שבחו כלם
בנים לא מביעהי היכא דלא עירבו

ששבתו בחובן ולא הביט בעא מיניה וי' שלא נשתתפו בו אמרין כהנר דמי ערב מותר לשלשל דלא נשתתפו בו או דילמא לא דמי ד' מחיצות האי לית כנר אית ליה דיוורן יק ולא א"ל ולא מידי קא אמר אמר ר"ש בן

בני בני החצר דאפילו מבית לחצר לא יוצאו כלי הבית אלא אפילו עירבו ומטלטלו מבית לחצר לא יוצאו כל מבית מחלל וז' להבדלה שלא עירבו עמה: **שלא נשתתפו בו.** עירוב דהצירות כמבוי קרי שיחוף: **מסו לעטל.** מחסוי כנילו כלים ששבתו כמבוי. ולהוציא מן החצר לחסוי פשוט לא דלסוק וכן ממנו לחצר: **מסו חצר א"ל.** דלא עירבו הכנה בתים שנחצר ביחד ואסור להכניס להוציא מהבתים לחצר ומחצר לחצר: **מזה למזה.** מזה למזה

דיו שהוציאן מן

היה נחמד לך ממנו? פוסט
ומתגלגל ככולו לדברי הכל. דג'
מתקומם כי עשויצין צפרן בג'גוס'
לדברי ר' מאיר גגין רשות לעמון
ומתגלגל מזה לזה ואפילו של בעלים
הדעה והאחרות רשות לעמון לטלטל
מזו לזו בלא עירוב כלים ששבת
בחסום אבל לא מגגין לחארות
והפסיפוס רשות לעמון ולדברי

ת. רשות. חמח
ת. ולדדד. ח"ח

גמך א"ל אין אגב
י' איתמר אמר רבי
אלא נשתתפו בו אין
אמנות אמר אביי הא
יא ולא פירשה עד
ירשה דאמר רב נחמן
אמר רב יבבוי שלא
יורות עם בתיים אין
אמות לא עירבו
וותר לשלמל בכולו
חוצאה לרבה מאי
ת עם בתיים דניתקו
רב למעמיה דאמר
לחי וקורה עד שיהו
בתיים

קדושתו וזוהר חסדו
כיון שזוהר אמת חזק מן הכמים: א"ל
תלד אים כיו דוירין. כלומר עשויה
להשתמש בה מדבר: האי אין בו
דוירין. שהדיוור נכמים הן והכמים
פטומין לתצורות ולצורות למצוי
ומצוי. פסם אחרת: אשכחיה. רבי
יורא לר' אסי: שמוסי הוא. נרכסו
בדמיתקן כחכוס (בבבא קמא דף עז.
והתלמוד ירושלמי) מפ' שמוסי הוא
מתלמוד שמוסי היה: וא"ל אשכחיה
לחזק שיהי קשה עליהן מה ששמוסי:
שאינן אס רבי יקודה בגמור. המל
ההתניקות: ואיפסו מהאי רישא.
שהיה חמוק נצית שבראש המצוי
ואחמל נצית שבראש האחר שכנגדו.
עד כאן דברי ר' אסי: א"ל רבי

[illegible]

שלא ברצון ר"א דרשי **אפי'** ברה"י. קשה לנשכ"ח הא אמרין לקמן צפירקין (דף קג). כל מקום שאתה מואל עשה ולא חששה אם אתה יכול לקיים את שיהיה מוטב בו' ויהא כיון דלפאר חזינן דאם אתה עושה דבר נגד ומוציא ודברותיך לא יאמרו

מקורו מה שישלם למי שדן בזה
אומר דרך ה"ר וליא למימד לגבי
מילה דגלי רחמנא דג דחי שנת
בדדדדדדד לקמן לא אמרינן הכי דהא
לקמן (ו) גבי שבר אפי' במקום בשרת
מקום (ו) אמרינן בשרת דאמר ר"ל כל
מקום שאתה מוצא כ"ו: וי"ו ש"ל
וההנאי. וז"ל ולקומי שבינו דרך
מחל מעורבת דהי כדון מחמם
ושלם כדון ר"א דחי אפי' דרך ה"ר
וי"ל דכתיב לא לזה (ו) ש"ר ר"א מן
ה"ר כיון שיוכל להביאו דרך מחל
מעורבת בשרת גמור א"י לישלם
דשכחו לא משמע כן דלי היתה
מעורבת בשרת גמור א"י ששלם
למחל וזהו הי"ל למימד שכוון שכל
לא אפשר להביאו בשרת גמור אבל כי
מחיק כדון ר"ש אחי שפיר דקאמר
שכחו לא היו מוציין רע"ש היו
ממחיקין ששם דלפניו ע"כ ע"ה:
ברצון ר"ש. ה"ה דהוה מני
למימד כדון ר"ש שבינו
מחל גנות מנג לגג אן דרך חצרות
מותר לחלץ דלמות פדקס כל גנות
(שנינו דף ע"ט.) דלמות ליה כל גנות
העיר רשות אחת הן וכן חצרות
וקרפיות אלא קטק ר' שמעון דק"ל
מחצותיה **לכלים** ששבו חצותיה
וכו ה"ה אומר ארמל:

שמואל לא הביא
בשבת והיה חכם
מנחין דברי חכמים
דר"א שמותי^ז הוא ועו
אושע^ח ורבי
יהודה הנזיר ואמר
בו הוה אייתורו מדרשו
אל"ס לומר מבי
למלט בכולו וא"ל
בעאי מינך ולא אמר
אגב שיטפך דהייט ל
שיטפא דהיטא ל גג
וירא אמר רב מבי
ממלכותיו ב אלם בדר
פסטי דר"א הוה לביי. רמב"ם:

נִיתְקוּ חצירות ונעשו בתים.
פירוש ומשיב נאילו אין
כאן חצר כלל שהחצר נעשה בית
וכשלא עירבו חמשי בתים כליתמה
ומיהו חצר לא חשיב כליתא אע"פ
שהסבור לטלטל^ט מחביו למבוי כיוון
השני^י דרך מפסיק בינו למבוי לא
חשוב (כספוס) אבל בתים כסמומיה
חשיבין כיון שהחצר מפסיק בינם
למבוי דוקא היכא דלא נשתתפו
בעינין בתים ולמרות פסחין למבוי
לאכלל נשתתפו לא בעינן ומשיב אפשר
דמגבילי חצר נבי חד דהשתא איכא

בית דלא חשיב כסתום ולא אחר נמי ניתקו חזרות כולם כיון דשאר
הבתי אקורין בחצר ופרץ בית איכא בתים ליכא ולא מצי למימר
דבעלי רשות גבי תרי שהם היו אקורין זה על זה ולא מצי למימר
שהשנים עירבו דהא מדקאמר רב לא עירבו משמע לא עירבו כלל:
אמר

עם בניהם שני הבנים מוציין לחרוניהן שערבו בנים הפחחים
אין מעטעלין. במזוי אפי' כלים ששבו בחור אלא ד': לא
לחרניהם: מוסר לעטעל כולו. כלים ששבו בחור ולחמיה מפרש

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נבי' אחד גזית ואחד
הצרתה ואחד קרפסית
רעות אחת: (ב) שם של
משפחתי ברו מותר: (ג) שם
ולא אחרי כי דילמא כילי
ומכאן הכי נמחק: (ד) 'תוב'
דיה שלל וכי דלא לקמן.
גזי דף קלג ע"א: (ה) דיה
אמי שרי וכו' דיה דרר
הכי דין: (ו) דיה דרר
אלישור וכו' ואמר בנחמל
רבי יהודה בן פוי: (ז) דיה
נמקו וכי מין שלין דבר

[illegible]

רבינו חננאל (הבשד)
אבא ר' יהודה הנזיר, מר
הכל, ואמרי ליה מביו של
שנחשבו בו דוח, ואחיה
ר' אבא רישא, להא' רישא
אמנא ליה סבירא ליה לכו
מביו של שנחשבו בו מרח
לשטלו בכולו, א"ל א"ל
א"ל, ויהא ר' ירמא א"ל
ר' מביו של שנחשבו
בו א"ל שנחשבו בו אלא
בארבא, ר' יודא א"ל מיד
שנחשו וז' הויט בע ראתא
ר' נחמן אפר רביה ר'
אבא ויהא משה ר' רוב
מביו של שנחשבו
בו, א"ל עירוב תצותע
ב' ארבעא א"ל עירוב
תצותע בע בתתא מרח
לשטלו בכולו, א"ל ר'
נחמא יהא ר' אבא ר' מביו
של שנחשבו בו תרחא א"ל
מביו של שנחשבו בו אלא
מביו של שנחשבו בו אלא

בארבע, דניחקו חצירות
ונעשו בחים, כלומר כיון
שעירבו נעשו כחי החצר
והחצר רשות אחת, וכן
לשעמיה דאמר אין מבוי
ניתר בלחי וקורה עד שיהו